

Lazarô ăn mày và phú hộ

(Lc 16,19-31)

Andante

Nguyễn Bách

1. Xưa khi xưa có người ăn mày nghèo thật
2. Xưa khi xưa có người phú hộ giàu thật
3. Xin cho La za- rô đến nhà con cùng, dùng lời

nghèo, nghèo trắng đôi tay, trên thân ông lở
giàu, tiệc yến vui say, trên thân luôn mặc
mình mà nhấn khuyên chung, mai sau đây khỏi

lói phung đầy. Bầy chó hoang liếm ung nhọt nơi người
những nhung lụa. Nào có lo đến chi người ăn mày
chốn cực hình, Người chết khuyên chúng nghe lời hơn người

ấy. Giàu nghèo không phải là phúc ân hay hình
ấy. Và ngày chết gần kề đến nơi mang hình
sống. Dù người chết trở về cũng không lay lòng

phạt cho con người. Người giàu nhưng lòng hẹp hòi đời
phạt cho muôn đời. Người nghèo Chúa đưa về trời vào
người đã cứng lòng. Người đời có bao dịp rồi, mà

sau sẽ thành nghèo khó. Người gnhèo như La - za -
nơi an bình muôn kiếp. Người giàu kia kêu van
không nghe lời loan báo. Thì này như La - za -

rô lại được lòng Chúa yêu thương.
xin, vực trời định sẵn đôi bên.
rô tìm về ọh sẽ nghe sao ?